

Ebre

Teresa Ferré Directora del Consorci Memorial de la Batalla de l'Ebre

«NO VEIEM EL PES QUE TÉ LA DICTADURA EN LA SOCIETAT»

Entrevista

L'ampostina Teresa Ferré assumeix la direcció del Consorci Memorial dels Espais de la Batalla de l'Ebre (COMEBE) amb la voluntat de potenciar l'educació i la cultura al voltant de la Batalla de l'Ebre

ROSER REGOLF CAZORLA
AMPOSTA

Al capdavant del COMEBE, la periodista i historiadora Teresa Ferré Panisello aposta per l'educació i la cultura, així com perquè «creguéssim en el potencial que tenim com a territori i anéssim tots a una». Parlem amb ella.

Com se't planteja la possibilitat de dirigir el COMEBE?

Em vaig presentar a una plaça de tècnica a la Direcció General de Memòria Democràtica i, en un punt del procés de selecció on ja havien llegit el meu currículum, em van proposar si volia assumir el càrrec. Per a mi va ser una aposta professional, però també personal, ja que era l'oportunitat de poder estar més prop de la meua família i amics.

Un dels principals reptes que et plantejges és el de donar un nou enfocament als espais de la Batalla de l'Ebre.

La feina que volem fer recau en aconseguir que el COMEBE sigui un actiu no només turístic, sinó també un referent en l'àmbit educatiu i cultural. Com ho recullen els nous estatuts, això es planteja a través d'un consell científic pedagògic a partir del qual es generaran uns materials per treballar braç a braç amb els membres de la comunitat educativa perquè tots els centres de les Terres de l'Ebre, inclús de tota Catalunya, tinguin l'oportunitat de passar per aquests espais històrics.

I en l'àmbit cultural?

Col·laborem en iniciatives com el cicle Ebre, Art & Patrimoni, però el COMEBE ha d'oferir una programació cultural estable escollint alguns actes o activitats que ens facin reflexionar la memòria a través de la cultura i els espais on va passar tot això.

La teua experiència pot servir per aportar nous punts de vista en la difusió de la memòria.

Tu pots fer moltes coses però, si no les comuniqués, és com si no

La directora del COMEBE, Teresa Ferré Panisello, amb el pont penjant d'Amposta de fons. FOTO: ROSER REGOLF

«Volem aconseguir que el COMEBE sigui un actiu no només turístic, sinó també un referent en l'àmbit educatiu i cultural»

«Estic molt en contra del discurs que als joves no els interessa la història, perquè, si se'ls dona la possibilitat, es poden enganxar»

«Sempre m'he queixat que no es treballa prou per recuperar la memòria, però en els últims anys s'ha engegat un procés important»

s'hagués fet res. A partir d'aquí, crec que el meu bagatge pot ser d'ajuda perquè la tasca del que s'està fent o es vol fer al COMEBE arribi a la gent interessada.

Pel que fa a la part educativa, s'establirà un vincle més actiu amb les universitats?

Un dels objectius és potenciar les relacions amb els centres d'investigació i investigadors que estan treballant la Batalla, per això s'han de reactivar els vincles amb la URV per anar més enllà i, si algú vol venir als espais a realitzar un treball, sigui possible. De la mateixa manera, el COMEBE té dipositats més de 1.000 llibres, els quals estaria molt bé que formessin part del catàleg de la universitat.

Ets docent especialitzada en Història de la Comunicació a la UAB. Hi ha interès per part del jovent?

Estic molt en contra del discurs que als joves no els interessa la història. I només puc parlar de la

meua experiència com a docent, però de la mateixa manera que, en general, a la societat espanyola no hi ha un interès pel passat, i això ho diuen altres historiadors, en els joves s'entén que no a tots els agradi la història. Tot i això, hi ha una part que, si se'ls dona la possibilitat a través de qüestions que a ells els interessin, es poden enganxar i fer treballs molt interessants. I pel que fa a investigació i difusió, internet és un pou sense fons de material d'arxius digitalitzats que permeten que la història arribi a moltes persones.

A partir d'aquí, hi ha països, com per exemple Alemanya, que fa molts anys que treballen en temes de memòria i turisme. Tot i les diferències, parteixes d'alguna base?

A Alemanya, a partir del 1945, van haver de fer un treball, mentre aquí hi va haver 40 anys de dictadura. Per això el model d'Espanya és molt particular, i no ens adonem del pes que tenen aquests anys en la nostra societat, que

avui encara estan latents, per desgràcia, en uns debats tergiversats i en un auge de l'extrema dreta molt perillós. Crec que es critica molt la transició, que al final va ser una transacció i no una revolució, però quant a recuperació de la memòria es van obrir moltes fosses. Va ser a la meitat dels 80 quan es va produir un relaxament. I, si s'hagués treballat per una memòria democràtica, potser ara no estaríem discutint per què hi ha centenars de milers de persones a les cunetes.

En quin punt estan les Terres de l'Ebre en aquest aspecte?

Respecte a la memòria, crec que el COMEBE és un puntal fort al territori, així com el Memorial Democràtic i alguns ajuntaments. Sempre m'he queixat que no es treballa prou, però en els últims anys s'està engagent un procés, sobretot a Amposta que és el lloc que conec més, molt important per a la recuperació de la memòria. Tot i això, sempre falta una mica d'impuls.